DE NIJDAMSTRA TYNGE

Zevenentwintigste jaargang nr. 5 september-oktober 1975

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Zo onaanvaardbaar als welvaart is in een vervuilde wereld, zo onacceptabel is ook armoede in een schone wereld. We zullen moeten trachten het juiste evenwicht te vinden.

Prins Bernhard in een toespraak voor de Nederlandse Kamer van Koophandel voor Oostenrijk en Wenen.

- O -

ONSCHULDIGEN

Toen ik voor de "Tynge" een artikeltje "De Twaalf Apostelen te Deventer" schreef bezigde ik de zin: Opdat niet met de schuldigde ook de onschuldigde zouden worden getroffen.
Dezer dagen las ik iets over de Franse revolutie van 1789 en dit deed mij besluiten in het kort, iets omtrent dien tijd te schrijven, aangevuld met enkele couranten verslagen van 1971.
Ik zou boven dit artikeltje met vette letters kunnen zetten: Onschuldigen.

Tijdens de Franse revolutie, werd de zwakke, goedige koning Lodewijk XVI onder de guillotine terecht gesteld.
Later kwam Napoleon.
Nu had koning Lodewijk XVI een broer, de graaf van Artois, die naar Engeland gevlucht was.
Deze stuurde zijn handlangers naar Frankrijk met de bedoeling, daar te komplotteren.
Napoleon (hij was toen nog geen keizer, maar eerste consul) zou gedood worden en dan zou men een begin maken met het Huis de Bourbon weer op de troon te zetten.
Het komplot werd ontdekt, de samenzweerders werden terecht en onthoofd. Maar de eigenlijke aanstichter, de graaf van Artois, was in Londen, dus niet bereikbaar.
Wat deed nu Napoleon?
Op een kasteel in de buurt van Freiburg in de staat Baden (dus buiten Frankrijk) woonde een jonge man, de hertog van Enghien die in de verte familie was van de onthoofde koning Lodewijk XVI, dus ook van diens broer in Londen.
Met het komplot, had de jonge man, niets te maken. Hij was er totaal onkundig aan.
Wat deed nu Napoleon?
Als hij dan de graaf van Artois niet te pakken kon krijgen,

zond hij, om de Bourbons schrik aan te jagen, dragonders naar Freiburg en liet de volmaakt onschuldige hertog van Enghien ontvoeren en naar Parijs brengen.
Nauwelijks daar aangekomen werd de onschuldige voor de krijgsraad gebracht en ter dood veroordeeld, welk vonnis onmiddelijk werd uitgevoerd.
Het was een moord. Tegenwoordig zou men zeggen een politieke moord.
Als een lopend vuurtje ging het verhaal door Europa. Er werd schande over gesproken. Een totaal onschuldige te vermoorden. Dat zou nooit weer gebeuren, de beschaving waarop men zich beriep, zou dit beletten.
De beschaving?!
Bouw scholen, zo riep men, door goed onderwijs worden de mensen beter, de gevangenissen worden leeg.
Er zijn in de loop der jaren veel, veel scholen gebouwd. Universiteiten, technische scholen, kleuterscholen en wat al niet.
Helaas de gevangenissen zijn niet leeg.
Je hoort en leest al de dag van roofovervallen, bankovervallen, inbraken, zedenmisdrijven, kapingen enz., een lange droeve lijst.
Maar dit alles laat ik thans rusten, want ik wil u er bij bepalen dat ook nu, in onze verlichte eeuw, de "onschuldige" niet buiten schot blijft.
Laat me beginnen juni 1971.
In juni 1971 werd in Canada een onschuldige minister ontvoerd, lange tijd verborgen gehouden en tenslotte door de ontvoerders vermoord.
In 1971 werd in Turkije een volkomen onschuldige man, van een andere nationaliteit, namelijk een Israelisch consul, ontvoerd en later vermoord gevonden.
Weet u zich de tijd te herinneren, dat er werd geroepen: Wij zullen de wereld regeren. Wij vertikken het de wapens op te nemen. De tijd van het "gebroken geweertje".
Nu wil ik van het laatste geen kwaad zeggen. Zeker wij moeten het kwaad bestrijden. Vandaag, morgen, ja, heel ons leven.
In 1914 brak de oorlog uit, die uitgroeide tot een wereldoorlog.
Er kwam een tweede wereldoorlog, nog erger dan de eerste.
Nu een vraag.
Hoe komt het toch, dat het kwade altijd weer boven komt?
Dat moeten we eerst weten, voor we verder kunnen gaan.

- O -

Familiegemeenschap

Wij, de familiegemeenschap, erkennen verbonden te zijn met ons voor- en nageslacht en zijn ons bewust van een door God geschapen natuurlijke- en organische eenheid, die reeds eeuwen bestaat.
Wij streven ernaar alle familieleden weer in deze gemeenschap te verenigen, op grond van gemeenschappelijke afstamming en geschiedenis en elkaar te helpen en van dienst te zijn.
Als zonen en dochteren van een oud-fries-eigen erfd geslacht voelen wij ons verplicht de belangen van ons geslacht te behartigen, de familie-band te versterken en de studie over het voorgeslacht te bevorderen.

- O -

FAMILIE-BERICHTEN

PIET SIBMA JR.

en

HOTSKE WYNIA

geven u, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun huwelijk waarvan de voltrekking D.V. zal plaatsvinden op vrijdag 26 september a.s. 's middags om 2.30 uur in het gemeentehuis te Wommels.

Kerkelijke inzegening om 19.00 uur in de Ned. herv. kerk te Spannum door de weleerwaarde heer ds. G. Wiltink.

September 1975.
Garijp, Greate Buorren 16.
Spannum, Tsjerke Buorren 1.
Wij gaan wonen Greate Buorren 16, Garijp.

- O -

DURK BAKKER

en

SJIEUWKJE WIJNIA

As de Heare it wol sille wy ús, mei tastimming fan ús âlden, op tongersdei 7 augustus yn it houlik forbine litte om 14.00 ûre yn it gritenijhûs to Frjentsjer.

Om 15.15 ûre wolle wy de Heare freegje om Syn seine yn 'e Griff. tsjerke to Achlum.
Foargonger de rju earw. hear ds. R. de Vries fan Frjentsjer.

Achlum, july 1975
Lollumerwei 4
Monnikewei 28
Takomstich wenplak: Terpstrjitte 23, Nijewier.

- o -

Op 3 augustus was het 25 jaar geleden dat mijn Ouders

R. DE VRIES

en

T. DE VRIES-NIJDAM

getrouwd zijn.

Wij herdachten dankbaar dit feit in de intieme kring van familie en vrienden.

Tevens is het 6 augustus een kwart eeuw geleden dat mijn Vader in het ambt werd bevestigd.

Hun zoon Bert

Franeker, Salverderweg 22.

- o -

Hjoed is it 45 jier lyn, dat ús heit en mem, pake en beppe

DURK NIJDAM

en

SIJTSKE NIJDAM-WIJNIA

troud binne.
Dat se noch lang foar elkoar en foar ús sparre bliuwe meije is de winsk fan harren bern:

Toppenhúzen:
G. Tjalsma
Warkum:
Th. Nijdam
J. Nijdam-Jongema
Joure:
S. Nijdam
H. Nijdam-Stallinga

Blauhûs:
A. Nijdam
B. Nijdam-Bruinsma
Uithuizen:
H. Nijdam
J. Nijdam-Jellema
Easthim:
A. de Witte-Nijdam
S. de Witte
Snits:
Th. Nijdam
IJ. Nijdam-Hellinga

en bernsbern.

Warkum, 1 sept. 1975.
Begine 42.

- O -

Maandag 6 oktober 1975 zijn onze ouders

ELIZABETH WINIA

en

JARIG HOFSTEE

25 jaar getrouwd.

Eesterga, september 1975, Straatweg 17.

Marten Piet
Yme Jan
Geke en Mink.

- O -

Na een gelovig aanvaard lijden heeft de HERE thuisgehaald
Zijn kind, onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

SJIEUKJE VAN DIJK-WIJNIA

op de leeftijd van ruim 76 jaar, sedert 29 februari 1964
weduwe van Jacobus van Dijk.
Ps. 68 : 10(ber.)

Bergum: J. van Dijk
B. van Dijk-van der Veen

Bergum, 11 augustus 1975.

- O -

Na een langdurige ziekte gaf God zijn Vrede aan mijn geliefde vrouw,

ANTJE NIJDAM-POPMA

op de leeftijd van ruim 41 jaar.

Leeuwarden, 27 augustus 1975
Julianalaan 44c.

Sj. Nijdam

- O -

Heden overleed mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

GERRIT WIJNIA

op de leeftijd van 63 jaar.

Leeuwarden, 27 augustus 1975
Ibisstraat 43.

P. Wijnia-van Gelder
Sneek: S.E. Wijnia
Beilen: E.G. Jensma-Wijnia
T. Jensma
Karin en Astrid

- O -

Toch nog onverwacht is van ons heengegaan onze vader, schoonvader en opa

YME WINIA

echtgenoot van Hiltje Haringa, op de leeftijd van 77 jaar

Canada, 16 sept. 1975
Wardsvill P.O.N.N.O.L.

Utrecht:
M. Winia
A. Winia-Kuipers
Ronald
Edward
Menno

De begrafenis heeft reeds in Canada plaatsgevonden.

- O -

JOOP NIJDAM DE AQUARELLIST

Joop Nijdam, de Apeldoornse aquarellist en voorzitter van de Groep van Apeldoornse kunstenaars "de Bent" is 4 juli 1975 65 jaar geworden.
Joop Nijdam, geboren te Franeker, zoon van Jacob Nijdam.
De Apeldoorner doet een maximum aan sfeer in zijn aquarellen. Nijdam ziet de atmosfeer van iets en weet die op het papier over te brengen. Dat was trouwens al zo toen hij amper 15 jaar oud in Franeker op straat de grachten, de schilderachtige huizen en de boten tekende.
Een hele tijd heeft bij Nijdam het tekenen en aquarelleren op een laag pitje gestaan totdat hij in 1953 in Apeldoorn kwam te wonen. Een felle scheppingsdrang ontstond.
Exposities volgden elkaar in sneltreinvaart op. Twee jaar geleden behaalde hij de gedeelde culturele prijs van de Gemeente Apeldoorn.
Het oordeel van de jury: "Technisch zeer begaafd; historisch knap; niet tijdgebonden en zeer persoonlijk werk".

- o -

GENEALOGIE

IX - 777 - ANDRIES HENDRIKS NIJDAM, geb. 7-6-1833 Hoornsedijk (Haren) overleden 18-4-1912 te Haren (Gr.) trouwde 9-5-1857 te Haren met:

(I) MARIA DEKKER, geb. 6-8-1832 te Eelde, overleden ? te
dochter van Johannes Dekker, verver en glazenmaker, en Geertien Aaldering.
Hij hertrouwde 8-5-1886 te Haren met zijn schoonzuster:

(II) PIETERKE WIERINGA, weduwe van Harm Andries Nijdam, ⁎ 23-8-1833 te Ezinge, + 13-11-1914 te Groningen.

Kinderen:

1355 GEERTIEN (Andries)⁎ 5-1-1858, Hoornsedijk, + 5-6-1935 Haren huwde WIENDELT VISSER, ⁎ 24-2-1857 te Eelderwolde, + 27-9-1937 te Haren.
1356 GEERTRUID (Andries)⁎ 8-5-1861 Hoornsedijk, + 4-8-1873
1357 HENDRIK ANDRIES ⁎ 4-8-1863 Hoornsedijk, volgt

1358 JOHANNA (Andries) ✱ 1-1-1866 Hoornsedijk, + 2-9-1868 aldaar
1359 JOHANNES ANDRIES ✱ 23-10-1868 Hoornsedijk, + 13-4-1869 aldaar
1360 JOHANNA (Andries) ✱ 22-3-1870 Hoornsedijk
1361 ANDRIES (Andries) ✱ 9-9-1872 Hoornsedijk, + 28-10-1872 aldaar

X - 1357 - HENDRIK ANDRIES NIJDAM, van beroep: assurantie-agent, ✱ 4-8-1863 Hoornsedijk (Haren), + 30-11-1930 te Groningen, huwde

(I) ? Gegevens 1e vrouw onbekend. (Wie kan mij deze verstrekken?)

Hij hertrouwde 24 mei 1885 met

(II) GEESSIEN HARMS NIJDAM, ✱ 18-9-1865 te Paterswolde, + 3-7-1941 te Groningen, dochter van Harm Andries Nijdam en Pieterke Wieringa.

Daar haar schoonvader: ANDRIES HENDRIKS NIJDAM 8 mei 1886 te Haren trouwde met haar moeder PIETERKE WIERINGA werd haar man tevens haar broer !!!

Kinderen:

HARM HENDRIKS, ✱ 19-12-1888 te Groningen, volgt.
ANDRIES HENDRIKS, ✱ ? te Groningen, volgt.
PIETERKE (Hendriks), ✱ ? te Groningen, huwde GOSSE VAN DER VELDE, Groningen.
GEERTJE (Hendriks), ✱ ? te Groningen, huwde WIJNZEN DIJKSTRA te Beers (Fr.) en later nog met AGE KAMSTRA.
MARIA (Hendriks), ✱ ? te Groningen
ANNA (Hendriks), ✱ ? te Groningen) beiden vóór 1904 aan Spaansw Griep overleden.
Van deze beide kinderen werd de volgende naam samengesteld:
MARINUS ANNE, ✱ 5-10-1904 te Groningen, volgt.
HENDRIK HENDRIKS, ✱ 3-12-1905 te Groningen, volgt

XI HARM HENDRIKS NIJDAM, van beroep: kleermaker, ✱ 19-12-1888 Te Groningen, + aldaar huwde te Groningen

BERENDINA POL, ✱ 1901 te Niehove, + te Groningen, dochter van

Kinderen:
HENDRIK (Harms) ⁎ 6-3-1915 te Groningen
SIETSKE (Harms) ⁎ 3-11-1916 te Groningen

XI ANDRIES HENDRIKS NIJDAM, van beroep caféhouder
⁎ te Groningen, +
huwde te

(I) FENNECHIEN WESTEVAARDER

(II) DIENA DE VRIES
(Verdere gegevens nog onbekend!)

XI MARINUS ANNE NIJDAM, van beroep timmerman
⁎ 5-10-1904 te Groningen, huwde
te met

RINSKE HESSELINA BLOKSMA, ⁎ 6-5-1904 te Winschoten, dochter van Pieter Bloksma en Riekeltje Bakker.

Kinderen:
HENDRIK (Marinus), ⁎ 31-3-1928 te Groningen, volgt.
RIEKA GEESSIEN, ⁎ 15-8-1930 te Groningen, huwde
WIEGER WIEGERSMA, Geldrop.
GEESSIENUS HARMS, ⁎ 27-2-1937 te Groningen, volgt.
PIETER, JAN, RIKO, DIRK, ⁎ 13-4-1940 te Groningen
MENSIENA ROELFINA, ⁎ 30-5-1942 te Groningen, lerares lichamelijke opvoeding

XI HENDRIK (HENDRIKS) NIJDAM, van beroep Direkteur Groothandel Textiel, ⁎ 3-12-1905 te Groningen
huwde te

HOTSKE BROUWER
⁎ te Rotterdam.

Nadere gegevens nog onbekend.

Van de twaalfde generatie is het volgende nog bekend:

XII HENDRIK (MARINUS) NIJDAM, van beroep touringcarondernemer, ⁎ 31-3-1928 te Groningen, huwde
te

ELISABETH DE JONG, ⁎ 13-1-1936 te Leeuwarden, dochter van Watze de Jong en Appollonia Wolthof.

Kinderen:
APPOLLONIA ELISABETH, ⁎ 22-10-1959 te Leeuwarden
MARIANNE, ⁎ 12-11-1960 te Franeker
WATZE (Hendriks), ⁎ 29-5-1963 te Franeker

XII GEESSIENUS HARM NIJDAM, van beroep stuurman K.H.V.
⁎ 27-2-1937 te Groningen, huwde

ANNIE DIJKSTRA

Voor ontbrekende gegevens houdt zich aanbevolen:

C. van der Schoot Azn,
"Heerenhage" 205,
HEERENVEEN.

Bij voorbaat dank!

- O -

HALLO ALLEMAAL (Vervolg vorige "Tynge", zie blz. 62)

Overigens hebben we wel gemerkt dat antiek ook in Nederland erg in trek is, al betreft het dan ook het stoffelijk antiek. Veel uit groot en overgrootmoeder's tijd heeft weer een plaatsje verovert in menig huiskamer.
Grote koperen emmers, ketels, strijkijzer en zelfs weegschalen zoals m'n ouders die vroeger in hun winkeltje hadden zag ik te pronk staan, gevuld met planten.
Zelfs het apparaat dat het vroeger nooit verder bracht dan tot een plaatsje onder het bed of in het nachtkastje, pronkt nu in de venstervakken.
Waaruit men (onder meer) concluderen kan dat een zeker beroep nu óók in Nederland tot de verleden tijd behoort.
Wat een indrukken doe je op in drie weken.
Oudejaarsavond zagen we b.v. op de t.v. een herhaling van zekere programma's van het verlopen jaar. Eén scene vertoonde een groep spiernaakte (ofschoon welgevormde) dames, die daar wat capriolen vertoonden, tot onze grote consternatie. Nee - zo grof wordt het hier toch in de regel nog niet versiert.
Al heb ik nu al gehoord dat men hier op een bepaald station ook zoiets te zien kan krijgen. Je moet dan wel kabel televisie hebben. Wat een geluk dat er knoppen aan een t.v. zitten!
Op één van de koffietafels, ergens in Nederland, zag ik een familieblad liggen met in het midden ook weer een spiernaakte meneer en mevrouw. Och, zei m'n schoonzuster, daar kijken jullie zwaarder bij op dan wij. Alles went .....

Christelijke lectuur heb ik niet veel in handen gehad, maar we hadden ook weinig tijd om te lezen. Dat er een kerkblad is en ook het Fries Dagblad nog bestaat, hebben we wel kunnen constateren.
Er wordt wel veel meer gedronken dan vroeger, dat is zeker! En we bedoelen niet koud water. Ook dachten we dat er ontstellend veel "arbeidsongeschikte" mensen waren. Verhongeren doet men zeker niet meer en men lijdt ook geen armoe als men niet meer kan of denkt niet meer te kunnen werken.
Daar staat weer tegenover dat de kleine groep die nog wel kan werken, extra veel op moet brengen om al die sociale voorzieningen te kunnen bekostigen.
Wat betreft de tehuizen voor ouden van dagen is Nederland Canada ver vooruit. We zijn in een rusthuis in Tzum geweest. Fantastisch!
Ach, ik hou op want ik zou wel dagen door kunnen schrijven. Het is alles anders geworden. Voor we er erg in hadden stonden we ook al weer op Schiphol. Met 12 man sterk brachten ze ons weg! En dan moet je weer afscheid nemen en dat is nooit leuk. Je denkt dan maar: het is maar zeven uurtjes vliegen. We zijn toch nog wel een beetje dicht bij elkaar.
We kregen elk een bos prachtige tulpen van neef David knibbe van Abbenes.
Ze kwamen nog prachtig over ook!
Door de douane gaan was ook een leuk avontuurtje. We moesten n.l. onze tassen boven een tafel binnenste-buiten doen. Ik had de avond van te voren m'n koffer al gepakt en afgesloten en zodoende het laatst gebruikte nachtgoed onderin de handtas gestopt. Toen ik dat gauw weer in de tas moffelde zei de douane; wat verstopt u daar zo gauw? Ik zei: ach meneer, zet me hier nou niet voor schut, 't is m'n nachtpon maar .....
Daarna moesten we nog door een gangetje en werden we onderzocht op wapens.
Nou ja .... onderzocht ....
Laten we hopen dat ze de geregelde vluchten beter onderzoeken. Die charter vluchten zijn toch meest maar wat verdwaalde emigranten. Eindelijk vlogen we weer en de zon scheen alweer, zodat we nog een laatste blik naar beneden konden werpen.
Vaarwel, dierbaar landje en dierbare familie en vrienden.
Tot ziend, D.V.

Geertje W.

HERTEN

Een oerkreet stijgt omhoog uit de bossen.
De honden vertonen onrust.
Aan een tafel voor het raam poetst de jachtopziener zijn jachtgeweer.
Het vertrek is laag, de oude balkenzolder buigt in het midden zichtbaar door, de houten vloer is verweerd.
Achter het huis klooft iemand hout.
Het zijn eenvoudige mensen, de boswachter en zijn vrouw, het eenvoudigste is hun goed.
Een fazant gaat op de wieken, met veel lawaai en slaande vleugels vliegt hij heen.
Heel ver weg roept een bronstig hert.
Schor en rauw komt de roep aan uit het bos.
Dan hangt weer de stilte boven het land. Totdat een tweede hert begint, dichterbij.
Klagend, lang gerekt gaat zijn geloei met korte stoten.
Plotseling klinkt er een schot.
De honden grommen, zij houden de koppen in aandacht geheven.
De herten werden opgeschrikt door de knal.
Het was zeker een stroper, want nimmer waagt zo'n vent een tweede schot, omdat de aandacht van de jachtopziener door het eerste is getroffen.
Vaag door de bomen, ziet u de stangen van een gewei. Dit is zeker het hert dat de bronstroep heeft beantwoord.
Het edelwild staat in de bronst.
De roedel blijft verborgen en het gaffelhert verdwijnt tussen de bomen.
Een paar oude eiken, krom gewaaid door de winterstormen wringen hun kruinen omhoog.
Het dode hout, rondom de wortels, getuigt van veel opgegeven strijd.
Witte wolken zeilen snel door de diepblauwe hemel.
Het gevoederde wild, dat verborgen zit tussen de takken der bomen, waagt zich niet eerder dan tegen de avond uit te vliegen.
Die dag komen er veel gasten op het kasteel.
De jacht op wild, voornamelijk het edelwild gaat beginnen.
Daar is reeds de jachtopziener.
Het huisje van de jachtopziener staat dicht bij het kasteel.
De drijvers trokken weg met de honden en verdwenen tussen het hout.

De koperen trompetten schalden.
Dan opeens is daar een kleine ree.
Zij zette de lopertjes neer met gratie.
Het beestje vermoedde niets.
Rustig klom het over een gevallen boom heen, tussen de zonneplekken door.
Eindelijk stond het diertje aan de rand van het pad en zag toen de jagers.
Snel verdween het in het dichte donkere hout van het bos.
Verder zullen we de jagers maar niet volgen.
P.S. Een gaffelhert is een tweejarig hert, dat voor het eerst horens draagt.

- O -

UITZICHT

Hebben wij nog uitzicht?
Wat zou ik graag enige "verhalen" willen afsteken over moois dat te verwachten zou zijn.
Maar ach!
Deze wereld lijkt meer op een stel los geslagen paarden en u en ik zitten in de koets.
De ouderen onder ons weten wat het is als een span paarden losgeslagen is.
Er is geen keren aan. Straks komt de schaderekening van paarden, koets en etc.
Maar hoe wij het ook wenden of keren, de mens moet uitzicht hebben.
Een chauffeur moet uitzicht hebben, anders houdt hij de auto niet op de weg.
Ik heb het eenmaal meegemaakt, dat tijdens het rijden, de voorruit van een autobus geheel versplinterde.
De bestuurder slaakte een grondige kreet en duwde onmiddelijk met zijn vuist en gaat in de grijze muur, dat voorruit geweest was.
Ik moet toch wat zien, schreeuwde hij.
Wij bleven op de weg door de doortastendheid van de bestuurder. Hij had weer uitzicht.
Wij rijden met een snelheid door het leven, zonder te weten wat er het volgende ogenblik kan gebeuren.
Natuurlijk willen we in alle omstandigheden het hoofd koel houden.

Ik stond eens te wachten voor een loket, om alsnog te trachten een kaartje te bemachtigen voor de overtocht naar een van onze prachtige eilanden.
De boot was zo te zien, afgeladen, maar toch ging men door met de verkoop van kaarten.
Daar opeens de stem van de loket-bediende "Ik mag nog 40 kaartjes afgeven".
Toen later weer dezelfde stem: nog 30 - 20 - 10.
Toen ging het loket met een bons dicht.
Voor diegene die nog gehoopt had een plaatskaart te bemachtigen, was het gesloten loket een teleurstelling.
Geen uitzicht meer.
Zo is nu het leven, dacht ik.
We blijven over en gaan niet meer mee, ook niet met de laatste tien.
Het uitzicht is niet helder meer.
Ononderbroken mensenwoorden gaan de wereld rond.
Geladen met hoop en ondergang. Maar mijn opschrift van dit stukje is toch "uitzicht".
Hebben we dan geen uitzicht meer? Ik had hier zojuist iemand bij me die zei: uitzicht man, genoeg!
Verhoging P.T.T. tarieven
" van gas
" van belastingen
" van ziekenhuis tarieven
geldontwaarding (inflatie)
verkeersproblemen
woningbouw
Man we hebben een prachtig uitzicht.
Hoewel ik beweerde dat uitzicht niet altijd inhield pessimisme maar niet minder optimisme, het hielp niet.
Hierbij ging het hoofd heen en weer.
Wij hebben het toen gehad over de vooruitgang in de techniek;
over de sociale voorzieningen;
over woningbouw, in vergelijk met de krotten van vroeger;
over lonen van vroeger (10 ct per uur).
En wij kregen toch weer uitzicht!
Hoewel de kat zit in de gordijnen

- O -

BESTUUR NIJDAMSTRA-STICHTING

Voorzitter:	T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden, tel. 05100-22167.
Secretaris penningmeester:	C. v.d. Schoot Azn, Heerenhage 205, Heerenveen, tel. 05130-24792.

LEDEN

H. Nijdam-Smit	Boerhaavelaan 113, Groningen, tel. 050-253701.
K. Nijdam	Geastwei 24, Oudemirdum, tel. 05147-405.
W. Wijnia	De Hietbrink 10, Emmen.

POSTGIRO-REKENING	82.67.24
REKENING RABO-BANK	gironummer: 81.46.57 rek.nr.: 3264.65.308 beiden ten name van: Penn. Nijdamstra-Stichting te Heerenveen.
FAMILIEBLAD	"DE NIJDAMSTRA-TYNGE". Lid/abonnees ƒ 12,-- per jaar, (Vóór 31 maart te betalen). Halfjaarlijks ƒ 6,-- mits betaling plaatsvindt vóór 31 januari/juli. Donateurs/leden ƒ 6,-- per jaar. Zelfde voorwaarden als hierboven vermeld.
REDAKTIE	T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Coornhertstraat 12, Leeuwarden.
(zo mogelijk opgave van nieuw adres)